

BİZİM ÇOCUK LAFTAN ANLAMAZ

Çocuklar; uğruna her şeye katlandığımız, dişimizden tırnağımızdan arttırıp büyütme/yetiştirmek için çaba harcadığımız en değerli emanetlerimizdir. Şair Behçet NECATİGİL' in şu dizesi ne güzel anlatmaktadır bu durumu "Biz bu kadar eğilmezdik çocuklar olmasaydı." Eğilip bükülüyoruz, geceyi gündüze katıp o kadar çok fedakârlık yapıyoruz; ama maalesef iş eğime gelince yarı yolda bırakıyoruz onları.

Bazılarımız babadan kalma yöntemleri, bazılarımızda modern yöntemleri deniyor. Ama hepimiz sıkıntı yaşıyor, çıkmaza düşüyoruz. İşte tam böyle anlarda "Ne yapalım!" Kime gidelim" diye düşünürken aklımıza ilk olarak Rehberlik Öğretmenleri geliyor.

Bu yazımızda ailelerin çocukları ile ilgili olarak Rehberlik Öğretmenlerine söyledikleri sözler üzerinden çocuk eğitiminde önemli olan 3 noktaya değineceğiz.

- 1- **Bizim çocuk laftan anlamaz;** çocuk eğitiminde ailelerin farkında olması gereken en önemli noktadır. Bunu fark eden ebeveynler çocuk eğitimindeki en önemli noktayı keşfetmiş demektir. Çünkü çocuklar laftan anlamazlar. Çocuklar lafınıza değil; davranışınıza bakarlar. Söyledikleriniz ve yaptıklarınız birbirinden farklıysa çocuğunuzun sizi dinlemesini beklemeyin.

Peki, çocuklar neden sözlere değil de davranışlara bakarlar. Çünkü davranışlar somuttur ve sonuçları kısa sürede alınır. Sözler ise daha soyuttur ve sonucun ne olacağı ne zaman geri dönüt alınacağı belli değildir. Ayrıca davranışlarımız ile çocuklara istediğimiz şeyin yapılabilir olduğunu ve nasıl yapıldığını öğretiriz.

- 2- **Bu çocuk eskiden böyle değildi;** Çocuk eğitimin diğer bir nirengi noktasıdır. Bunun farkına varan ebeveynler çocuk eğitimin diğer yarısını da halletmişlerdir diyebiliriz. Sonuçta problemin farkına varmak doğru çözüme götürür bizi. Bu söylemler daha çok çocuğu ortaokula geçen veliler tarafından dile getirilir.

Çocuklar değişen/gelişen/büyüyen varlıklardır. Her yaşta farklı davranışlar sergilerler. Bizlerinde çocuklara yönelik davranışı çocuğun yaşına ve cinsiyetine uygun olmalıdır. 11 yaşındaki bir ergen ile 7 yaşındaki bir çocuğa aynı şekilde davranamayız. En çok sıkıntı yaşanan yaşlar 11-20 yaşları arasındadır. Hepimizin hakkında bir sürü şey bildiği "ergenlik dönemi" diye adlandırılan dönem. Bu dönemde çocuklar zihinsel, fizyolojik ve biyolojik olarak çok büyük değişimler yaşarlar. Çoğu zaman özellikle de ilk yıllarda bu durumun ne olduğu konusunda çocuklar da tam olarak bilgi sahibi değildirler. Bizim burada yapacağımız çocuğun yaşına ve cinsiyetine uygun olarak **bilmesi gerektiği** kadarını uygun bir dil ile anlatmaktır. Bu konu toplumumuzda ebeveyn ile çocuk arasında çok konuşulmaz ayıp olduğu için. Yapacağımız şey uzmanlardan ya da bu konuda bilgi verebilecek uygun bir kişiden yardım istemek olmalıdır.

- 3- **Bizim çocuk iyi aslında ama arkadaşlarına uyuyor;** Diğer insanlar gibi çocuklar da sosyal varlıklardır. Toplumun içinde yaşarlar ve arkadaş edinirler. Bunlar çocuğunuzun sağlıklı bir birey olduğunun göstergesidir, korkmaya gerek yok. Gelelim yanlış arkadaş edinme olayına. İnsanların hepsi bizim istediğimiz gibi değildir. Bizim hoşumuza gitmeyen toplumun yadırgadığı davranışlar sergileyen kişiler her zaman var olmuştur ve var olacaktır. Bu biz çocukken de böyleydi şimdi de böyle. Önemli olan bizim çocuklara arkadaş edinirken nelere dikkat etmesi gerektiği konusunda iyi bir örnek olabilmemizdir.

Bu madde de diğer iki maddeyle bağlantılı aslında. Hatta ilk iki maddeyi aşmış ebeveynler çocuk eğitimini bitirmiş demektir.

Her şeyi iyi güzel yaptığımız halde yine de bazen istenmeyen davranışlarla karşılaşabiliriz. Ama ne demişler beşer şaşar. Ufak tefek hataları çok bytmemeli aksine hem ocuk için hem kendimiz için bir değerlendirme, rehavete kapılmamak için bir uyarı olarak algılamalıyız. Sonuçta ocuk eğitimi bir kaç yıl ile sonuçlanacak bir şey değildir. Ömür boyu süren bir iştir.

Yusuf TULUM

Rehberlik ęretmeni